

{نگاه}



بندزنی آرامگاه
فردوسی در آستانه
زمستان برای
جلوگیری از رسوب
برف و باران

پنجشنبه | ۳۰ آذر ۱۳۹۶ | شماره ۲۱۸

{گردشگری}

روزنامه نگار و عکاس تاریخی ایتالیایی
در بازدید از بقعه منسوب به هارونیه گفت

هارونیه آرامش بخش است



راسنگو- دوشنبه این هفته پاسکواله دوریا، روزنامه نگار و فعال فرهنگی اهل شهر مترا ایتالیا، از آرامگاه فردوسی و بقعه منسوب به هارونیه بازدید کرد. این روزنامه نگار و عکاس تاریخی، عکس قدیمی همشهری خود «آنتونیو جانوتزی» را که حدود ۱۶۰ سال پیش از بقعه منسوب به هارونیه گرفته بود، بازسازی کرد.

به گزارش شهر آرامحله، در عکس جانوتزی که امروز اصل آن در موزه کاخ گلستان تهران و موزه ای در فرانسه نگهداری می شود، جانوتزی برای نشان دادن عظمت بقعه منسوب به هارونیه، از فردی در طبقه بالایی بقعه، عکس گرفته است. عکس جانوتزی بنای هارونیه را پیش از بازسازی، سال ۴۲ نشان می دهد. پاسکواله در بازسازی این عکس، زاویه را رعایت کرد اما نتوانست از عنصر انسانی در طبقه بالایی هارونیه که امروز بازسازی شده است، استفاده کند.

پاسکواله در گفت و گو با خبرنگار شهر آرامحله، فضای هارونیه را آرامش بخش و روحانی توصیف کرد و گفت: «فضای داخل بقعه هارونیه بسیار شبیه کلیساهای ارمنی در ایتالیا است.»

وی افزود: «پس از قبول مسیح توسط ارمنی ها، آن ها این سبک کلیسای را با خود به ایتالیا آوردند. حال در نظر من، داخل بقعه هارونیه بسیار شبیه محل غسل تعمید ارمنی ها در ایتالیا است و از این نظر، برای من محیط اینجا بسیار آرامش بخش و روحانی است.»
گفتنی است این روزنامه نگار و عکاس تاریخی به دعوت انجمن تاریخ عکاسی ایران، دفتر یونسکو ایران و مرکز اسناد آستان قدس به مشهد آمده است و گروه فیلم برداری، وی را هنگام بازسازی این عکس تاریخی همراهی کرده اند.

{درنگ}

سوم دی، سالروز تولد حماسه سرای شهر من گرامی باد

چوشد سال گوینده بر شصت و سه

سیدی- امسال هزار و ۷۷ سال از آن روز می گذرد؛ روزی که دفتر تاریخ، ولادت حکیمی بزرگ از ولایت توس را در یکی از برگ های زرین خود ثبت کرد و دیدگان پانزدهمین به سیمای نوزادی فرهنگ ساز روشن شد؛ روزی که پاسدار زبان پارسی دیده به جهان گشود و ولایت توس به یمن وجود آن مرد بزرگ، هویتی بیش از قبل یافت. تا چندی پیش، سال ولادت فردوسی به طور دقیق بر همگان معلوم نبود، به طوری که بر روی سنگ قبر وی سال ۳۲۳ هجری قمری به عنوان زمان ولادتش حک شده است اما با نگاهی به ابیات شاهنامه، می توان دریافت که سوم دی سال ۳۱۹ هجری شمسی مصادف با ۳۲۹ هجری قمری و ۹۴۰ میلادی، روزی است که توس، ولادت حکیم ابوالقاسم فردوسی را در تاریخ خود به یادگار ثبت کرد.

۳۴ بییتی که تاریخ تولد فردوسی را نشان می دهد

این را که چگونه این تاریخ دقیق محاسبه شده است، می توان از لایه لای ابیات شاهنامه استخراج کرد. فردوسی در بخش های گوناگون شاهنامه به مناسبت ها و دلایل گوناگون، سن خود را اعلام و درباره شرایط زمانه نیز نکاتی را بیان کرده است؛ به عنوان مثال در بخشی از شاهنامه پس از بیان نکاتی درباره دوران کوتاه پادشاهی اورمزدشاپور می آورد:

شب اورمزد آمد از ماه دی

ز گفتن بیاسای و بردار می

این بیت به این معناست که چون شب اول ماه دی (یلدا) فرارسیده است، دست از کار سرودن بکش و به شادی بپرداز. ۸۱۲ بیت پس از این،

فردوسی ابیاتی را در توضیح پایان پادشاهی شاپور ذوالاکناف و گزارش مرگ وی سروده و این طور آورده است:

چو آدینه هر مزد بهمن بود

برین کار فرخ نشیمن بود!

می لعل پیش آورم هاشمی

زیبشی که خنبش نگردد کمی

در اینجا فردوسی اعلام می کند که روز جمعه اول بهمن فرارسیده است و از این رومی خواهد که به شادی و سرور بپردازد اما در میان این دوبیت که فاصله زمانی یک ماهه را نشان می دهد، فردوسی در یک بیت فرارسیدن شصت و سه سالگی خود را اعلام کرده است.

می لعل پیش آور ای روز به

چوشد سال گوینده بر شصت و سه

این بیت بر اساس نسخه خالقی، به طور دقیق هشتاد و یکمین بیت پس از اعلام زمان اول دی به حساب می آید. بر این اساس اگر ما ۸۱۲ بیت را بر ۳۰ روز تقسیم کنیم، درمی یابیم که به طور میانگین فردوسی در این مدت، روزانه ۲۷ بیت سروده است. از دیگر سوسوی باتوجه به اینکه این بیت هشتاد و یکمین بیت سروده شده از اول دی است، می توان گفت که به احتمال بسیار زیاد، سوم دی سالروز ولادت فردوسی بوده است.

